У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVIII. Ч. 48. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1971 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK FRIDAY, MARCH 12, 1971 No. 48. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 11 березня 1971

В АМЕРИЦІ

ГУБЕРНАТОР НЮЙОРКСЬКОГО СТЕЙТУ НЕЛСОН РОКЕФЕЛЛЕР розглядає плян далекосяжних змін в системі суспільної опіки „велфар". За новою системою, остаточно ще не випрацюваною, мав би бути спинений потік утриманців „велфару", які прибувають до цього стейту з інших. Крім того, ті, які на утриманні „велфару", але здібні до праці, будуть змушені працювати в приватній індустрії та на місцях праці, що їх створить стейт. Губернатор передасть цей проєкт на розгляд чергової сесії Леґіслятури в Олбані.

ПІВДЕННІ І КОНСЕРВАТИВНІ СЕНАТОРИ-РЕСПУБЛІКАНЦІ в Сенаті знову відкинули домагання лібералів та частини поміркованих визначити точний час на „обструкцію" — „філібастер" у Сенаті. Проти встановлення точно визначеного часу проголосувала більшість — 55 голосів, а „за" були 39 сенаторів. Це голосування було вже четвертим і останнім. Таким чином, обструкція, себто безконечні промови з метою затягування рішень, можуть тривати там і далі.

ПОСАДНИК НЮ ЙОРКУ ДЖАН ЛІНДЗІ ПОВІДОМИВ про нові заходи для здобуття необхідних 880 мільйонів долярів для збалянсування міського бюджету. Для цього плянується збільшити в п'ять разів оплату — з 5 центів до 25 центів, за переїзд поромом з Мангеттену до Статен Айленду, встановити на 200 долярів річну оплату за паркування на Мангеттені для тих власників авт, які не живуть в районі на південь від 59 вулиці та ін.

РЕЧНИК ДЕПАРТАМЕНТУ СПРАВЕДЛИВОСТИ заявив у Вашингтоні, що той Департамент буде категорично проти будь - якого законодавства, яке обмежувало б право уряду збирати потрібні інформації та відомості про американських громадян. Перед Сенатською Комісією свідчив заступник Генерального прокуратора Віллям Ренквіст.

В ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ РОЗПОЧАЛОСЬ переслухування представників Бюра Шахт, у зв'язку з вибухом на шахті буля Гайдену, де загинули 38 шахтарів. Власника тієї шахти „Фінлей Брадерс Компані" обвинувачується в тому, що дирекція занедбувала проблему безпеки праці на шахті. Але обвинувачено також представників Бюра Шахт, які не провадили інспекції так, як цього вимагає законодавство.

У СВІТІ

ЛІВІ ТУРЕЦЬКІ ЕКСТРЕМІСТИ В'ЯЗНИЛИ чотирьох схоплених ними американських вояків в приватному помешканні недалеко американської амбасади в Анкарі. Турецька поліція перевела ревізію в найближчому від них сусідстві. Американські вояки були в'язнені впродовж 5-ти днів, після чого напасники звільнили їх та самі покинули те помешкання. Їх дотепер не віднайшли.

ПРОДОВЖУЄТЬСЯ БРАТОВБИВЧА БОРОТЬБА в Ірляндії, при чому тепер виступають не тільки католики проти протестантів, але й католики проти католиків — дві групи з так званої Ірляндської Республіканської Армії, яка змагає до з'єднання північної британської і південної суверенної Ірляндії. Одна група є за стосування збройних, терористичних метод, друга — легальних. Одна одну тепер винищують. В останніх кількох днях згинули в тій боротьбі дві особи в Белфасті. Ірляндські протестанти і англійці злорадно приглядаються тій трагедії.

У ПАРИЖІ ЗАКІНЧИЛИ свою візиту 170 американських пацифістів, які прибули туди в минулому тижні, щоби „виробити собі погляд" на В'єтнамську війну з безпосередніх розмов з головами комуністичної і американської сторін на Паризькій конференції про В'єтнам. Амбасадор Дейвід Брус прийняв 12-членну делеґацію тієї прогулянки і розмовляв з нею впродовж трьох годин, але пацифісти не дали себе переконати, що не можна негайно й односторонньо відкликати всі американські збройні сили з В'єтнаму, бо це пошкодило б справі майбутнього миру і престижеві Америки. Вони насправді одобрювали комуністичне ультимативне становище.

АНГЛІЙЦІ ПОТЯГЛИ до карно - судової відповідальности свого інженера Ніколаса Праґера, що його одна компанія вислала була, як спеціяліста, до Чехословаччини, де та компанія будує сталеварню. Ніколасові Праґерові закидають, що він був від 1961 року на службі чеської комуністичної розвідки.

КИТАЙСЬКІ КОМУНІСТИЧНІ ЛІДЕРИ ВІДВІДАЛИ столицю Північного В'єтнаму з ціллю підбадьорити в'єтнамських комуністів, які пригнічені великими втратами, що їх мають внаслідку вмаршу південних в'єтнамських військ до Ляосу — твердив державний секретар Віллям Роджерс в телевізійному інтерв'ю. Він дуже сумнівається, чи Комуністичний Китай встряне активно у війну на терені Ляосу, але припускає, що комуно-китайський прем'єр Чу Ен-лай обіцяв північним в'єтнамцям посилену допомогу зброєю і доставами.

Відбудеться надзвичайне засідання Ради Директорів УККА

Ню Йорк. — Цієї суботи 13-го березня в приміщенні Українського Інституту Америки при 79 вулиці і 5-ій евню відбудеться о 1-ій годині надзвичайне засідання Ради Директорів Українського Конґресового Комітету Америки. На засіданні буде розглянений проєкт прелімінаря бюджету УККА на 1971 рік. Перед тим у ранішніх годинах там же відбудеться чергове засідання Екзекутиви УККА.

У Монтреалі помер сотн. Борис Монкевич

Монтреаль. — В неділю 7 лютого ц. р. тут помер сл. п. сотник Борис Монкевич, учасник бою під Крутами наприкінці січня 1918 року й автор спогадів про цей бій, як також учасник визвольних змагань — старшина військової формації „Запорізький Корпус" й активний діяч Гетьманського Руху. Після закінчення визвольних змагань перебував на еміґрації в Польщі і потім у Німеччині, був автором виданих 1928 року у Львові „Споминів з 1918 року", як також книжки „Чорні запорожці" і співробітником „Літопису Червоної Калини" й ін. видань. Очолював, як голова, Товариства Запорожців ім. полк. П. Болбочана у Німеччині і був активним членом цього ж Товариства в Америці.

Сенат затвердив право голосування 18-літніх в усіх виборах

Вашингтон. — 94 голосами проти 0 Сенат ЗСА затвердив і передав на розгляд пропоновану конституційну поправку, яка знижує вік управнених для голосування до 18 років в усіх виборах — і загальних і стейтових та місцевих. Якщо Палата Репрезентантів затвердить цю поправку в найближчому тижні, то вона буде передана для ратифікації стейтам вже в 1972 році й уможливить мільйонам 18-літніх брати участь у виборах 1972 року. Затверджено тепер цю поправку внаслідок рішення Найвищого Суду, що схвалене Конґресом минулого року право голосування для 18-літніх може стосуватися тільки до федеральних виборів, а не до стейтових чи місцевих. Доприймаючись рішення Найвищого Суду більшість стейтів мусіла б в 1972 році перевести окрему ресстрацію й окреме голосування для 18-літніх, що коштувало б їх 20 мільйонів долярів. Якщо схвалена Сенатом і Плалатою Репрезентантів поправка буде ратифікована стейтами в першій половині 1972 року й стане формально 26-ою поправкою до Конституції ЗСА, для чого потрібне її ратифікування щонайменше трьома четвертинами стейтів, тобто щонайменше 38 стейтами, тоді не треба буде відбувати окремої ресстрації й окремих виборів для 18-літніх. Під теперішню пору тільки в трьох стейтах 18-літні мають право брати участь у стейтових і місцевих виборах. З решти 47 стейтів тільки 8 започаткували заходи для схвалення цього права голосування ще перед виборами 1972 року.

Демократичні провідники Конґресу хочуть приспішити справу підвишки пенсій із Соціяльного Забезпечення

Вашингтон. — Провідники демократичної більшости в Конґресі ЗСА вирішили приспішити справу схвалення законопроєкту про підвишку пенсій із Соціяльного Забезпечення, що мав бути схвалений ще попереднім Конґресом, але був залишений для вирішення новому Конґресові внаслідок його пов'язання з контроверсійною справою реформи суспільної опіки. Більшість членів Конґресу заявляється за схваленням підвишки пенсій із Соціяльного Забезпечення на десять відсотків, що мало б обов'язувати ретроактивно, тобто, почавши від 1 січня 1971 року. Уряд през. Ніксона пропонує підвищити ці пенсії тільки на шість відсотків. Можливо, що вдасться схвалити законопроєкт про підвишку вже найближчими тижнями і тоді він буде переданий зараз же до підпису Президентові. Сенат мав би розглянути справу підвишки пенсій вже в п'ятницю цього тижня. Дальша процедура тривала б який тиждень або два. Чеки з виплатою додаткової пенсії за час від 1 січня будуть розіслані аж по трьох місяцях після підписання Президентом схваленого Конґресом законопроєкту.

Справа Валентина Мороза в „Конґресовім Рекорді" ЗСА

Вашингтон, Д. К. — Відомий громадський діяч, головний радний УНСоюзу Мирослав Кальба з Денверу, Колорадо, надіслав до конґресмена свого стейту Джеймса МекКевіта в місяці лютому листа в справі вдруге безневинно засудженого московсько-большевицьким режимом в Україні молодого українського історика Валентина Мороза. М. Кальба підписав того листа, як голова Колорадського Українсько-Американського Республіканського Клюбу. З незначним скороченням текст листа поміщено в „Конґресовому Рекорді" з 25 лютого 1971 року, том 117, ч. 23, під наг. „Українці також відчувають переслідування збоку російського режиму". Перед тим, як зачитати текст листа перед Палатою Репрезентантів, конґресмен Джеймс МекКевіт зазначив, і це записано до офіційного видання, що в СССР переслідують жидів та інші національні спільноти, в тому українців. Потім він зачитав листа, в якому розповідається про переслідування українців в Україні, про спротив українського народу окупації, про героїчні виступи в обороні української мови, культури та Прав України молодої української інтеліґенції, в тому історика В. Мороза, журналіста С. Караванського та ін. Лист закінчується словами, що „їхні виступи в обороні найвищих ідеалів гуманізму, особистої свободи і свободи думки та слова заслуговує на найвище признання і підтримку від нашого Уряду".

В центрі Ню Йорку відкрито виставку Лесі Українки

Ню Йорк (Роман Ільницький). — В день уродин Лесі Українки, 25-го лютого ц.р., у нюйоркській публічній бібліотеці, що є другою щодо величини бібліотекою Америки і одною із передових у цілому світі, відкрито виставку творів Л. Українки. Виставка поділяється на три частини: в першій виставлено драматичні твори: „Лісова пісня", „Камінний господар", „Бояриня". Крім цього, показано фото із „Лісової пісні" на сцені українського театру в Ню Йорку. Друга частина знайомить глядача з поетичною творчістю поетеси. Виставлено різні видання книг із її поезіями в українській мові і в перекладах на польську, англійську і російську мови. Показано також переклади Л. Українки із західно-европейських авторів і переклиску з Гайне. У третій габлоті глядач вгайде критичні праці Л. Українки про мистецтво, літературу, українську і світову, а також її прозові твори. Виставлена також найновіша праця Ольги Косач-Кривинюк: „Хронологія життя і творчости Лесі Українки", видана Українською Вільною Академією Наук (УВАН) у ЗСА в 1970 р. До всіх книжок є додані пояснення в англійській мові, а про місце Лесі Українки в українській літературі і про її життя інформує вступна стаття, виставлена в одній з габльоток. На стіні розвішано три образи: портрет поетеси, пам'ятник її у Клівленді роботи скульптора М. Черешньовського і монтаж п.н. „Родина письменників і вчених", в якому подані фота діда, матері, брата, сестри, чоловіка і дядька Лесі Українки, які вписали в історію української літератури і науки. Виставку підготовили українські бібліотекарі Слов'янського відділу бібліотеки.

Ізраїль не вважає міжнародного війська за ґарантію його безпеки

Вашингтон. — Ізраїльська амбасада у Вашингтоні проголосила, що Ізраїль не звільнить окупованого ним у червні 1967 року узгір'я Шарм ель Шейк, яке панує над Тіранською протокою і забезпечує користування нею ізраїльським кораблям. Ми завжди проголошували, — кажеться, що Ізраїль не вирічеться територій, які за свою географію дають йому, Ізраїлеві, безпеку. Про будь-які інші подібні території у тому проголошенні не згадано, а названо тільки Шарм ель Шейк. Ізраїль не вважає — сказано там — що міжнародне військо могло б Ізраїлеві ґарантувати безпеку, бо тзка забезпека вже виявилася в минулому безвартною. Цей зворот в ізраїльському проголошенні натякає на міжнародне військо Об'єднаних Націй, яке було встановлене на Синайському півострові і суміжній смузі Гази у 1957 році і в 10 років тому було відкликане на вимогу від єгипетського президента Насера: швидко потім на Синайському півострові почалося зосередження єгипетських військ поруч з погрозами війни проти Ізраїлю, — що спровокувало ізраїльську превентійну офензиву з початком червня 1967 р. Теперішня заява Ізраїлю, хоч нікого за іменем не називає, стосується недільного телевізійного інтерв'ю державного секретаря Віллляма Роджерса, який висловив переконання, що міжнародне військо, стаціоноване в Шарм ель Шейк, дало б ґарантію безпечної кораблеплавби для Ізраїлю. Коли репортерка звернула увагу Роджерсові, що у 1967 році така ґарантія завела, Роджерс заявив: „Але тоді не було у тому війську американських з'єднань", давши цим пізнати, що Америка готова взяти участь в новому міжнародному війську ОН, або „4-ох великих".

Індіра Ґанді перемагає в Індії

Ню Делі. — Прем'єр Індіра Ґанді, проти якої збувалися чотири опозиційні партії, осягнула дотепер несподівано великі успіхи в парляментарних виборах, які відбуваються в Індії від 1 березня ц. р. і закінчаться в суботу 13 ц. м. З усіх 518 парляментарних мандатів проголошено вислід щодо 271 мандату і з них „нова" конґресова партія Індіри Ґанді здобула 200, себто велику більшість. Індіра Ґанді розв'язала передчасно парлямент і розписала парляментарні вибори, бо внаслідку її лівих соціяльних реформ розкололася керівна Конґресова партія і вона була залежна від різних малих партій, включно з комуністичною, від голосування до голосування. З індійських видатних постатей обрані до парляменту міністри військових справ та фінансів в уряді Індіри Ґанді Рам і Чаван, та лідер „старої" Конґресової партії Десай, що перейшов був до опозиції. Підрахунок виборчих голосів в 18 провінціях і 9 автономних територіях Індії буде відбуватися ще цілий наступний тиждень.

Успішним бенкетом започатковано збірку на українські студії при Чикаґському університеті

Чикаго, Ілл. (Н.Н.).— Неділя 21 лютого проходила тут під знаком бенкету Окружної Ради Союзу Українок Америки з метою придбання фондів на студії українства при одному з найвидатніших університетів Америки — Чикаґському. 250 присутніх, в тому представників сорока українських організацій та установ, що вплатили по 25 долярів, були учасниками цієї вдало зорганізованої та добре і зразково проведеної імпрези. Представники університету в особі декана Роберта Стрітера та голови катедри славістики проф. Едварда Станкєвіча репрезентували університет, при якому, починаючи з осіннього семестру 1971 р. буде викладатися українська мова.

Бенкет у великій залі Федра Менора відкрила голова Окружної Ради Союзу Українок, Любослава Шандра, яка вказала на вагу ініціятиви, за яку взялося організоване жіноцтво, а саме призбирати 9 тисяч долярів для першого етапу лекторату української мови (на три роки) в слов'янській програмі Чикаґського Університету. Керівником програми на бенкеті був професор університету Лойолі в Чикаґо, д-р Василь Маркусь. Він виголосив вступну промову, в якій порушив важливу справу завдання українських людей поза Україною — змагати до збагачення української культурної творчости та до її популяризації у світі. Він заявив:

„Немає славістики без української мови, не можна повнокровно уявити собі багатогранного життя слов'янських народів без пізнання справжнього минулого і сучасного, культури і письменства великого українського народу".

Промовець побажав успіху ініціятиві українського жіноцтва та висловив надію, що „поряд із великим і цінним проєктом українознавчих студій при Гарварді, і наш Середній Захід та його серце — Чикаґо, не лише економічне, але й інтелектуальне серце Америки, та його динамічна українська громада в Іллиної, закріплять гідне місце для українистики на одному з найбільших американських університетів".

Після представлення почесних гостей, між якими були два українські священики — оо. Маріян Бутринський та Мирослав Олешко, представники університету з дружинами, Софія Крупка, заступниця голови гол. управи СУА та члени організаційного комітету, відбулся обід. Головну промову виголосив проф. д-р Е. Станкєвіч, відомий славіст, який студіював в Римі, Чикаґо та в Гарвардському університеті. Він, між іншим, слухав лекцій і проф. Юрія Шевельова та, поряд своїх багатьох праць, має також статті з української філології, друковані в „Аналах УВАН".

Проф. Станкєвіч говорив про місце української мови і літератури серед слов'янських студій в Европі та Америці. Він підкреслив незадовільний стан українистики не лише в західньо-европейських університетах, але й в Східній Европі. Там донедавна взагалі українська культура була іґнорована, але й тепер її дискримінують, насамперед у Совєтському Союзі. В Америці й Канаді кладуться покищо лише початки під українознавчі студії. Американське слов'янознавство багато винне перед українським народом, його мовою і культурним досягненнями. Чиказький Університет бажає виправити у своїй власній програмі цю проґаліну. Покищо бажаємо впровадити лекторат української мови, — сказав професор Статкевіч, — але на майбутнє плянуєм.

(Закінчення на стор. 3-ій)

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ГЕРМАНЮК ЗАЙНЯВ РІШУЧЕ СТАНОВИЩЕ В ОБОРОНІ ПРАВ УКЦ

Митрополит Максим Германюк

Вінніпеґ. — Тижневик „Поступ", що вважається неофіційним органом Митрополії Української Католицької Церкви в Канаді, у своїй англомовній частині в числі з 28-го лютого ц. р. приніс довшу вістку про виступ Митрополита Максима Германюка з рішучою обороною прав Помісної Української Католицької Церкви. В повідомленні дослівно сказано:

„Преосвященний Митрополит Архиєпископ Максим Германюк, промовляючи в Академії св. Марії в Вінніпеґу в понеділок, 15-го лютого 1971, сказав, захист і розвиток Української Католицької Церкви можливі тільки тоді, як усі її помісні права і привілеї будуть вповні привернені. Він додав, що тому, що ці права і привілеї не були привернені, витворилося замішання, сердитість і знеохота в Церкві сьогодні.

Митрополит Германюк був спеціяльним гостинним промовцем та виголосив лекцію у збагаченій серій доповідей в 1971-му році, які відбуваються кожного тижня в Академії Св. Марії.

Архиєпископ почав свою доповідь деякими загальними міркуваннями про основні ідеї ,що стали базою відновлення Церкви, що розвинулися в документах Вітиканського Собору Другого. Заторкуючи насамперед питання структуральної відновн Церкви, Митрополит сказав, що Свята Католицька Церква, що є Містичним Тілом Христа, складається з багатьох груп вірних. Ці групи єднають ієрархія та форми поодиноких церков або обряди. Він продовжував, що в кожній частині світу треба поробити заходи для захисту і розвитку всіх поодиноких Церков, і зокрема Української Католицької Церкви.

Промовець в дальшому сказав, що для досягнення того захисту і розвитку Східних Церков, „Священний Собор постановив, що права і привілеї патріярхата Східних Церков мають бути знову встановлені згідно з давною традицією кожної Церкви та декретами Екуменічної Ради". Він вияснив, що ці права і привілеї патріярхатів відносяться також до Верховного Архиєпископа — одної чи другої Церкви.

Митрополит Германюк сказав, що захист і розвиток поодиноких Церков латинського обряду можна досягнути введенням в Церкву колеґіяльного правління, себто Колеґії Єпископів під Римським Архиєреєм, як її головою. Це колеґіяльне правління повинні виконувати крайові, територіяльні та міжнародні єпископські конференції. Це створило б атмосферу співвідповідальности. В дальшому Митрополит пристивляв відновлення в Церкві латинського обряду у протилежності до фактичного браку такого відновлення в Східних Церквах.

Коли Церкви латинського обряду поступають дуже швидко і віджвно в напрямі колеґіяльного правління встановленням Єпископських Конференцій, що витворює атмосферу співвідповідальности, то „практично нічого" не вчинено в цьому відношенні в Церквах східнього обряду. Архиєпископ Германюк піддержав своє твердження прикладами на слідків відновлення в Латинській Церкві. Наведено приклади теологічні, літургійні, канонічно-правні, екуменічні та інші. Але відносно структурального відновлення в Східній Церкві практично майже нічого не зроблено — говорив доповідач.

Коли мова про Українську Католицьку Церкву, то зокрема нічого не зроблено для привернення її колишніх прав і привілеїв. Коли ж Митрополит запитував „чому?", то він не одержав жадної відповіді. За приклад він поставив Комісію для кодифікації східнього права, яка зі п'ять років після Ватиканського Собору „нічого не зробила". Також нічого не вчинено для колеґіяльного правління в Східних Церквах".

(Закінчення на стор. 3-ій)

Українські студенти в Міннеаполісі демонстрували проти російського колоніялізму

Міннеаполіс, Мінн. (М. К.) — З ініціятиви Осередку Діяльности Товариства Української Студіюючої молоді ім. Міхновського, ТУСМ, головою якого є студент Богдан Мандебура, та з підтримкою Українського Студентського Клюбу при Університеті, головою якого є студент Микола Кушнір, тут відбулася 8-го березня зразково зорганізована, спокійна, з добрими наслідками антикомуністична демонстрація перед залею, де виступав „Сибірський мистецький ансамбль". Українські студенти, підтримані невеликими групами литовської і жидівської молоді з їхніми транспарентами, пікетували будинок, де виступав совєтський ансамбль. Понад 40 студентів і студенток, деякі в українських строях, обступили всі ходи й виходи будинку, тримали транспаренти проти потоптання людських і національних прав Москвою в Україні та роздали кругло 4 000 листівок, виданих місцевим Осередком ТУСМ. Ще перед демонстрацією в міннеапольській пресі були короткі вістки про заплановану акцію українських студентів та мету їхньої демонстрації. Після закінчення „сибірського концерту", якого ніхто не перериває, але під час якого в переповнена заля читала українські антикомуністичні листівки, студенти-українці співали „Ще не вмерла Україна", а багато з-поміж американської публіки виявляли їм свої симпатії. Того ж вечора голова Укр. Студентського Клюбу М. Кушнір мав відповідний виступ через радіостанцію WJOL впродовж 15 хвилин. Жидівські студенти-демонстранти запросили до свого Клюбу українців, де відбулася обмін думками та адресами, задля майбутніх спільних виступів проти спільного ворога. Газета „Міннеаполіс Морнінґ Трибюн" з 10-го березня опублікувала вістку „Російські танцюристи і Ви", в якій позитивно згадано про те, що жидівські й українські студенти пікетували виступ росіян.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Схоплювання людей

Схоплювання людей з помсти чи задля отримання викупу сягає прадавніх часів і було особливо частим явищем у середньовіччі. Американські довідники подають дату 1 липня 1874 р., коли викрадено й убито 4-річного хлопчину Чарлза Росса в Джерментавні, Па. Після того, як в Америці й цілому світі великого розголосу набрало схоплення й убивство в 1932 році 20-місячної дитини героя - піонера летунства, Чарлза Ліндберга, Конґрес прийняв спеціяльний закон, згідно з яким особа, що поповнила цей злочин, підлягає найвищій карі. В останніх роках уже й політичні екстремісти поривають видатних осіб, щоб добитися від уряду тієї чи іншої країни звільнення з в'язниці своїх однодумців і дістати високий викуп. Деяких схоплених осіб звільняють, але й немало невинних жертв такого терору втратили життя: у Ґватемалі згинув минулого року схоплений комуністами західньонімецький амбасадор фон Спреті, в Уруґваї — високий американський урядовець Дан А. Мітріон, у Монтреалі, в Канаді — жертва французьких сепаратистів — міністер праці Пієр Ляпорт.

Схоплення минулого тижня в Туреччині 4-ох американських військових техніків кинуло особливо погане світло на винуватців. Адже американські вояки в Туреччині перебувають там, як союзники, на просьбу і в інтересі самої Туреччини, члена Атлантійського Союзу (НАТО). Винуватцями були, очевидячки, ліві екстремісти чи просто комуністи, і то — як твердить поліція — студенти, які зажадали за звільнення тих вояків 400.000 дол., загрозивши, що розстріляють їх у випадку відмови. Турецький, як і американські уряди, прийняли правильне рішення: не піддаватися шантажеві, бо виконання їхньої вимоги тільки заохотить інших терористів переводити подібні злочини в Туреччині та поза нею. Уряд Туреччини і все турецьке суспільство, включно з опозицією та лівими партіями, одностайно затаврували цей ганебний вчинок. Під натиском громадської думки винуватці не виконали своєї погрози і звільнили вояків.

Ця сумна подія в Туреччині доказала ще раз, що екстремісти, комуністи й різного роду анархісти нехтують етикою та здоровим глуздом. Урядовці і вояки перебувають в чужих країнах з наказу свого уряду чи командування. Вони не втручаються у внутрішні справи даних країн. Схоплювати їх, погрожувати їм смертю і вбивати їх можуть лише злочинці, які такими ділами тільки ганьблять себе. Потурання їхньому шантажеві, звільнювання з в'язниць їхніх однодумців та виплачування їм великих сум—це тільки сприяння щораз новим подібним злочинам.

З'їздова комедія

У Совєтському Союзі в ці дні відбуваються „з'їзди комуністичних партій союзних республік". Вони вже відбулися в Білорусі, Естонії, Вірменії, Латвії, Молдавії, а незабаром відбудуться у Грузії, Узбекістані, Киргизії, Литві, Азербайджані та в Україні, де такий з'їзд матиме місце в Києві 17-го березня. Хоча мова йде про різні „республіки", а між ними Білорусь та Україну, — всі з'їзди проходять за єдиним стандартом і говорять на них про дві справи: далі „розвивати господарство й індустрію", себто як більше витиснути поту з працюючих на користь імперії, та як краще „провадити ідеологічно - виховну роботу", себто якими шляхами найкраще денаціоналізувати неросійські народи СССР, оті 110 полонених націй, народів і народностей.

У передовій в московській „Правді" з 27 лютого під наг. „З'їзди комуністичних партій союзних республік" сказано, що всі ті з'їзди скликаються для обміркування, „як найкраще виконати завдання комуністичного будівництва", і що на таких з'їздах нібито „найкраще видко рішучість всіх народів нашої країни і всебічно зміцнювати могутність нашої великої, спільної родіни — СССР".

Так звані республіканські комуністичні з'їзди — це насправді лише контроля ЦК КПСС на місцях, як то місцеві наглядачі - ґавляйтери виконують в Києві, Менську, Тбілісі чи іншій „республіканській столиці" свої зобов'язання супроти Москви. Тим часом, сама „златоглавая" Москва була змушена, головно через відставання в господарстві, відкласти всесоюзний партійний з'їзд на один рік. І хоч на місцевих з'їздах звучать голосні звіти про перевиконання завдань на стільки-то відсотків, населення СССР далі чекає, коли ж воно нарешті діставатиме належну платню за свою працю? Заробляючи пересічно 90-100 рублів на місяць, трудящі насправді не цікавляться партійними збіговищами, і тому вони ніяк не віддзеркалюють „рішучости народів нашої країни". Рішучість наростає — але в інший бік.

Ярослав Курдидик

НЕВТРАЛЬНІСТЬ ПІД БОМБАМИ

Щоб краще зрозуміти, що лягло в основу теперішньої інвазії Ляосу південнов'єтнамською армією, варто прочитати книжку Бернарда Фолла „Анатомія кризи". У цій праці Фолл із глибокою вникливістю та доосновною аналізою цієї частини Індо-Китаю переповідає історію королівства Ляосу, що своєю територією дорівнює приблизно стейтові Оріґон і де, як пише він, „живе три мільйони людей і півмільйона слонів".

Не зважаючи на те, що ця країна має за собою понад тисячу років історії, у цьому королівстві, яке лежить в самому серці Індо - Китаю, не багато змінилося за той час на його периферіях. В північній частині, де живе 2/3 населення, цивілізація дещо запустила свої впливи, але в цілості Ляос, як його характеризує Фолл, був тим клаптем земної кулі, на якому війни з чужинецькими колоністами черґувалися з братовбивчими війнами.

Південну частину Ляосу Фолл об'їхав, як пише він, із немалими труднощами. В цій подорожі допомогли йому „завжди насторожені до кожного чужинця автохтони і добросердні та покірливі слони".. Південь — це непрохідні праліси, де у вузьких, ізольованих між горами долинах живуть племена, яким зовсім чуже почуття національної єдности. Цікавить їх тільки те, що діється у „їхній долині". Більшість племен через відсутність комунікації і радіозв'язку навіть не знають про те, що діється у їхній країні, зокрема на півночі, у столиці В'єнтіяні, і їхня політика — „моя хата скраю".

У західньому світі Ляос уважали за своєрідне „табу", в якому теперішній прем'єр Сувана Фума давав собі якось раду, намагаючись поєднати відсталість своєї країни із „модерною течією комунізму", яка почала заливати його територію. Але своєю інвазією південні в'єтнамці розвіяли ілюзію невтральности Ляосу, яку ґарантували 14 країн у Женеві 23 липня 1962 року, в тому числі ЗСА, СССР, комуністичний Китай та Південний і Північний В'єтнами. Всі вони зобов'язалися „респектувати і ґарантувати самостійність та незалежність Ляосу, додержуючись строгої невтральности", тобто у будь - якій формі не втручатись у його внутрішні справи. І, правду кажучи, ЗСА і Південний В'єтнам додержали своїх зобов'язань відносно невтральности аж до часу теперішньої інвазії.

За договором 1962 року ввесь чужинецький військовий персонал, за виїмком нечисленної французької вишкільної військової місії, мав упродовж 75 днів залишити Ляос. Члени Міжнародної Контрольної Комісії, яка складалася з представників Індії, Канади і Польщі, ствердили, що першими залишили Ляос американці. Це були члени американського дорадчого корпусу, числом 680 осіб. Зате до Північного В'єтнаму вернулося тільки 50 цивільних осіб, а 6 тисяч вояків залишилися в Ляосі. Від того часу ця кількість зросла до 70 тисяч, з чого 45 тисяч призначена була для охорони і обслуги т. зв. шляху Го Чі Міня, яким постачається зброю і амуніцію північнов'єтнамським військам, що діють на території Камбоджі і Південного В'єтнаму, В'єтконґові і Патет Ляо.

Ще поки була підписана угода в Женеві три головні політичні угруповання Ляосу, праві, невтральні і комуністи, уклали „тріюмвіратний невтральний договір", за яким прем'єр Сувана Фума очолив „новий уряд", створений з представників цих угруповань. Але цей договір був зламаний у наступному ж році. Комуністи залишили столицю Ляосу, В'єнтіян і розпочали війну, поставивши собі як головну ціль загарбати найважливішу із стратегічної і економічної точки зору — Долину Ґлеків.

Прем'єр Сувана Фума намагався зберігати повну невтральність, але коли побачив, що партизани Патет Ляо відновили громадянську війну, звернувся за допомогою до ЗСА. Від 1964 року він погодився на те, щоб ЗСА розпочали бомбити шлях Го Чі Міня, а вишколені американською розвідкою ляоські з'єднання стежили за всім тим, що відбувалося в Ляосі, який комуністи почали трактувати як свою колонію. Довгий час ЗСА намагалися тримати у найбільшому засекреченні все те, що діялося у Ляосі, але згодом окрема сенатська комісія виявила, що американці вишколили в міжчасі у тій країні армію силою 38 тисяч вояків, яка складається головним чином із відважного і войовничого племени Мео. Спершись на цю армію, дотеперішня влада в Ляосі зробила деякі „стратегічні корективи" і вдержала Долину Ґлеків.

Американський Уряд відмовляється виявити, чи уряд Ляосу дав свою згоду на теперішню інвазію, і деякі „голуби миру" та їхні пацифістичні прихильники організують демонстрації проти цього, як вони називають, „поширення війни в Індо-Китаї". А щоб мати у своїх руках відповідні козирі, вони заявляють, нібито Сувана Фума висловив протест проти інвазії південнов'єтнамських військ. В останніх демонстраціях ми бачили транспаренти із написом — „Єнкі, ґов гом фром В'єтнам!", але не було ані одного з написом — „Комюністс, ґов гом!"..

Свобода вислову своїх думок і право не погоджуватися в нашій країні необмежені, але коли приглянутися цим демонстраціям, то зразу можна зрозуміти їх мету: не дати американській армії виконати належно своєї місії в тому обширі, якому загрожує комуністичний імперіялізм.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ЗАХАЛЯВНИЙ „УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК" ПРО ПІДГОТОВУ РОЗПРАВИ НАД В. МОРОЗОМ І ПРО ПРОТЕСТИ ПРОТИ ЙОГО АРЕШТУ

(2)

Восени 1967 року В. Мороза перевели із Володимирської в'язниці до слідчої тюрми республіканського КҐБ у Києві, де тримали спочатку як свідка в справі В. Чорновола, а потім як обвинуваченого за виготовлення і розповсюдження „Репортажу..." В. Мороз повністю бойкотував слідство, яке тривало більше як рік і було закрите на початку 1969 року за недостатністю доказів авторства. В. Мороза відправили назад у Володимирську в'язницю, звідки він і звільнився 1 вересня 1969 року.

Після звільнення аж до нового арешту В. Мороз увесь час був безробітним. Він робив спроби працевлаштуватися (учнем різьбаря, на метеостанцію тощо), але йому чинили перешкоди і дозволяли працювати тільки робітником на будівництві, на що В. Мороз не погодився.

З перших днів перебування на волі В. Мороз активно включився в громадське життя. Він написав три публіцистичні твори („Мойсей і Датан", „Хроніка опору" та „Серед снігів"), в яких торкався гострих питань національного буття і національної етики:

Змістовно й талановито написані статті Валентина Мороза здобули популярність, викликали жваву і не раз гостру полеміку серед української громадськости (найбільше стаття „Серед снігів", написана з приводу заяви І. Дзюби до Президії СПУ). Перед арештом В. Мороз почав працювати над великою статтею про національний світогляд Лесі Українки (до сторіччя від дня народження поетеси).

У квітні 1970 року на Пасху (Великдень) у селі Космачі на Гуцульщині щодо В. Мороза була влаштована провокація. За очевидною вказівкою згори представники місцевої влади хотіли заарештувати В. Мороза тільки за те, що він записував біля церкви на магнетофон гаївки, але космачани не допустили арешту.

Як тільки Валентин Мороз повернувся з Гуцульщини, в кімнату пединститутського гуртожитку, де він мешкав із сім'єю, з'явилася група працівників Івано - Франківського управління КҐБ (майор Баранов, капітани Пригорницький, Васистий, ст. ляйтенант Остролуцький) і зробили обшук. Відібрали багато книжок старих видань (усі вони були в кімнаті під час трьох попередніх обшуків — 1965, 1967 і 1968 років, але тоді їх не забрали), листи, записні книжки, зошити з різними виписками і чорновими нотатками (більшість — з періоду ув'язнення, вже перевірені в республіканському КҐБ), магнетофонні стрічки з фолкльорними записами. Із самвидавівських матеріялів забрано: виступ Віри Вовк у Києві в Товаристві культурних зв'язків з українцями за кордоном, витяг із статті О. Полторацького „Що таке Остап Вишня", виступ І. Дзюби на вечорі Симоненка в СПУ у січні 1965 року, статтю політв'язня Масютка про літеру „ґ", легально прислану із Володимирської в'язниці. Із художніх творів забрано машинописи віршів В. Симоненка (переважно передрукованих), І. Драча, Ліни Костенко, І. Калинця, Г. Чубая та ін., дитячі казки Д. Стасів, гумореску невідомого автора „Я бачив Магомета" тощо.

Під час обшуку забрано по одному машинописному примірникові статтей В. Мороза „Хроніка опору" та „Серед снігів", а також ряд приватно переданих В. Морозові листів чи записок від різних осіб, де згадуються його статті.

Як згодом стало відомо, вже тоді на В. Мороза була заведена справа і почалося слідство, хоч сам Мороз про це не знав.

У середині травня по справі Мороза обшукали космацького священика Василя Романюка, відібрали у нього і дотепер не повернули записки із різними принагідними нотатками та велику кількість релігійної літератури (переважно видані ще до революції). Нічого зв'язаного із В. Морозом у о. Романюка не виявилося.

1-го червня 1970 року Валентина Мороза викликали повісткою на розмову в обласне управління КҐБ і там заарештували. Це сталося рівно через дев'ять місяців після звільнення..

Одночасно з арештом Мороза 1 червня у Києві, Львові, Івано - Франківську та Івано - Франківській області були проведені обшуки. Трусили квартири колишніх політв'язнів Любови Лемик (Івано - Франківськ), Оксани Мешко (Київ), Ірини Сеник (Івано - Франківськ), Вячеслава Чорновола (Львів). Робили обшуки також у містечку Яремчі на Гуцульщині у Морозових знайомих, до яких Валентин з родиною іноді приїжджав відпочивати, а також у батьків літературного критика Володимира Іванишина в Рожнятівському районі на Івано - Франківщині. Знову обшукали квартиру В. Мороза, забравши всі нотатки, зроблені за місяць після попереднього обшуку (зокрема нотатки до статті про Лесю Українку).

Якщо у Києві та Львові каґебісти поводилися на обшуках більш - менш чемно, то в Івано - Франківську, де обшукували колишніх учасників оунівського руху, були грубими, вдавалися до погроз і лайок. Наприклад, каґебісти Андрусів та Завгородній, які проводили обшук у Любови Лемик, грубо лаялися (особливо Завгородній), зверталися на „ти". влаштували навіть обшук особистий, повністю роздягнувши Л. Лемик, її сестру Марію та племінницю Дарину, а також зовсім сторонню особу — Оксану Попович, яка випадково зайшла до Л. Лемик під час обшуку. Брутальну процедуру натільного обшуку з професійною майстерністю здійснювала якась Анастасія Лаврентьєва, приведена каґебістами і записана в протокол як „понята".

Так само брутально вели себе каґебісти в помешканні Ірини Сеник.

Під час обшуків забиралися книжки старих видань, записні книжки, рукописні нотатки, друковані на машинці матеріяли цілком невтрального характеру (вірші, мовознавчі та літературознавчі статті тощо), а у В. Чорновола забрали навіть давню ікону. Ні в кого з обшуканих не виявлено нічого забороненого, жадної статті Мороза чи чогось такого, що мало б відношення до справи Мороза (декому вже повернено вилучені папери і речі або частину їх).

Через кілька днів після арешту Валентина Мороза стало відомо, що йому пред'явлено звинувачення за ст. 62, ч. 2 КК УРСР, що передбачає ув'язнення терміном від трьох до десяти років. Вів справу слідчий Івано-Франківського КҐБ Баранов, йому допомагав слідчий Пригорницький. Про Баранова відомо, що в органах безпеки він працює ще з беріївських часів. У 1949 році, наприклад, він у Львові вів справу групи студентів політехнічного інституту та неповнолітніх школярів із Золочівського району на Львівщині, звинувачених у спробі вести антирадянську пропаґанду. На підставі проведеного ним слідства трійка ОСО засудила тоді студентів на 25 років ув'язнення кожного, а неповнолітніх школярів — на 10 років кожного. У 1965-1966 роках Баранов вів справу художника Панаса Заливахи, засудженого за ст. 62 (антирадянська пропаґанда) на 5 років позбавлення волі. Виходячи із розкритого слідством „злочину", вирок П. Заливахи вважається непомірно коротким навіть у порівнянні з тодішніми аналогічними вироками. Баранов був також одним із слідчих, що вели справу УНФ (Український Національний Фронт) у 1967 році, яка теж закінчилася дуже суворими вироками (від 6 до 15 років).

У звинуваченні В. Мороза спочатку фігурували статті „Мойсей і Датан", „Хроніка опору" і „Серед снігів", а також гумореска „Я бачив Магомета", авторство якої КҐБ без достатніх підстав приписує Морозові. Але оскільки згадані статті важко було кваліфікувати як антирадянські, та й й достатніх свідчень „розповсюдження" їх зібрати не вдалося, КҐБ пішло на крок, дуже сумнівний з юридичної точки зору, негуманний і жорстокий — з етичної.

(Закінчення буде)

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

„ЗА КУЛЬТУРНО-НАЦІОНАЛЬНИЙ РІСТ"

До статті п. Іллі Демиденка під таким заголовком, що появилася була на сторінках „Свободи" 1 лютого ц. р., я хотіла б, як один із співробітників журналу „Нотатки з Мистецтва", про який теж там була мова, подати деякі завваження.

Насамперед, п. І. Демиденко має рацію, коли пише, що недостача інформації про наші періодичні й книжкові видання є одною з причин їх слабого поширення. Це стосується деякою мірою і журналу „Нотаток з Мистецтва", що його видають у Філядельфії мистці. Не спираючись ні на якій громадсько - фінансовій базі, журнал не може покищо дозволити собі на платну рекляму, зате кожне його число (а їх вийшло досі 10) надсилається редакціям газет і журналів, що час від часу віднотовують їх, інколи з прихильними замітками. На жаль, вони майже з-правила не подають адреси видавництва і ціни журналу.

Все ж „Нотатки з Мистецтва" мають уже досить широке коло читачів, які довідуються про його існування випадково, від приятелів або побачивши в книгарні. З другого боку — „Нотатки з Мистецтва" знаходяться в усіх більших бібліотеках Америки й Европи, яким журнал висилається, і вони відгукуються прихильно, часто із замовленням на всі попередні числа.

Із-за перевантаження друкарень „Нотатки з Мистецтва" появлялися досі тільки раз на рік, за вийнятком одного року, коли вдалося „пропхати" їх двічі. Вони мають тепер 72 сторінки великого формату, багатий ілюстративний матеріял (в тому числі й кольоровий). Ціна — 3 дол.

Адреса В-ва: Art Digest, 1022 Lawrence St., Philadelphia, Pa. 19123.

Туди можна писати за десятим числом „Нотаток з Мистецтва", а також за попередніми, від п'ятого вгору. Інші — вичерпані.

М. С-ка
Філядельфія

У 50-РІЧЧЯ УАПЦ

Із сатисфакцією прочитав у передовій „Свободи" з 4 березня „У 50-річчя УАП-Церкви" такі рядки:

„Тверда і непохитна думка" про те, що „Українська Церква має бути автокефальною", була проголошена в історичній декларації Олександра Лотоцького — міністра віроісповідань в Уряді Гетьмана"... І далі — „По лінії цієї ж декларації пішла і церковна політика Директорії Української Народної Республіки"...

Дивуватися тому не приходиться, бо керівником міністерства ісповідань, який виробив проголошений Урядом 1 січня 1919 року закон про Автокефалію Української Православної Церкви, був той самий Олександер Лотоцький, мій покійний Батько.

Борис Лотоцький
Флошінґ, Н. Й.

ТРЕБА Б НАДРУКУВАТИ

Прочитав я цікаву статтю у „Свободі" про драму Лесі Українки „Бояриня", яку комуністи не помістили в 10-томовому виданні творів поетеси. Із статті виходило б, що шановний автор має цю драму. Чи не найшовся б який видавець або видавництво, що перевидали б „Бояриню"? Була б це велика заслуга, і книжка напевно скоро розійшлася.

М. Л-ий
Філядельфія

Любов Дражевська

ПАМ'ЯТІ ВОЛОДИМИРА КЕДРОВСЬКОГО

(4)

У книжці „1917 рік" Кедровський докладно пише про працю Українського Військового Генерального Комітету, що плив між Сцілою і Харібдою: прагнув зорганізувати українську національну армію і при тому не зруйнувати фронту, бо вважали, що воєнна поразка принесла б нові нещастя українському народові. На Комітет тиснула українська стихія, але він був обмежуваний загальною тактикою Центральної Ради.

В середині червня Кедровський дістав доручення вести мобілізаційно-комунікаційний відділ. Незабаром став заступником голови Комітету, Петлюри. Він пише: „Не знаю, чим пояснити вибір мене Комітетом, але зі свого боку зазначу, що я відчував якусь непевність у тому, що зможу подолати таке відповідальне діло. Не беруся судити сам, наскільки я виконав завдання й наскільки використав усі можливості праці, але можу ствердити, що всю свою енерґію, ввесь свій хист і рішучість я вклав у цю роботу, хоч може їх у мене й не вистачало в потрібних розмірах для праці. Коротко скажу, що я віддав тоді праці все, що міг".

Прийнявши відділ, Кедровський прагнув якнайскоріше українізувати гарнізони на Україні, а на фронті зводити в більші військові з'єднання розпорошені українські невеликі військові відділи. Також поставив за завдання стягти всі українські бойові частини з північного і західнього фронтів на українські фронти (південно-західній і румунський) і перевести на Україну запасові частини, що складалися з українців.

Але з усіх боків постали перешкоди до здійснення цього пляну. Був спротив Тимчасового Уряду, який боявся, що коли військові гарнізони на Україні будуть зукраїнізовані, то влада перейде до Центральної Ради. Був спротив командування російської армії, спротив урядових комісарів та різних військово-революційних організацій. Та навіть чимало українських чинників було проти „мілітаризму". Нарікає Кедровський на Центральну Раду, яка підписала угоду з Тимчасовим Урядом, обмеживши свої права в українізації армії. З другого боку, командування російської армії використовувало дисципліновані українські частини і посилано їх на фронт.

Кедровський подає цікаві факти про розклад російської армії і про українські відділи, що билися на фронті в той час, як інші частини відмовлялися воювати. Тимчасовий Уряд навмисне стягав до Києва та інших міст неукраїнські військові частини і вживав різних провокацій до українських частин (полк ім. гетьмана Полуботка, Богданівський полк), відправляючи їх до дійової армії. Кедровський оцінює, що на початок війни з большевиками зукраїнізовано менше як одну третину гарнізонів України, і це стало її Ахіллесовою п'ятою.

Про обставини праці в Генеральному Комітеті Кедровський пише, що це був „казан, де все кипить, шкварчить, клекоче, де завжди все поспішає кудись, де всім ніколи, де всі мають десятки різних справ і одна важніша другої ,і одну треба розв'язати поперед другої... Не знаєш, де кінчається одна доба, де починається друга"... А до того, російське військове командування вважало членів Генерального Комітету дезертирами і позбавило їх усякого утримання. Центральна Рада не мала засобів, щоб їм платити, отже жили, як птиці небесні: часом їли солдатський обід у касарнях, діставали допомогу від родин.

**

З насиченої описами подій і спостережень книги „1917 рік" згадаю ще кілька моментів.

В кінці серпня, після того, як була прийнята „Тимчасова інструкція для генерального секретаріяту Временного Правительства на Україні", що обмежувала права Центральної Ради, серед українців посилився рух за розрив з Петроградом. Кедровський пише, що, бачачи недостатню підготову українців до такого кроку, який міг би викликати збройну боротьбу з Росією, він надумав, що треба заснувати таємний орган і готуватися до боротьби. Його ініціятива була підтримана і був заснований Комітет у такому складі: М. Грушевський, В. Винниченко, М. Порш, М. Ткаченко, М. Ковалевський, М. Салтан, С. Петлюра і В. Кедровський. Час розриву з Петроградом ставили в залежність від військової підготови. Але коли большевики захопили владу в Петрограді, комітет був лише в підготовчій стадії роботи, навіть у Києві не було відповідних військових сил.

12-го вересня Петлюра, Кедровський, П. Скріпчинський і В. Павленко зустрілися у Ставці російської армії з Керенським і поставили йому домагання Генерального Комітету щодо українізації війська. Всі розмови вели Петлюра і Керенський. З зауважень Керенського В. Кедровський пригадує два. Одне, що боєздатність українських частин не краща за інших. На це Петлюра дав докази протилежного, і його підтримав хтось із присутніх офіцерів штабу. Друге зауваження Керенського було — що серед українців нема офіцерів вищих ранґ. Як пише Кедровський, українці дали Керенському якусь відповідь, ходячи „навкруги та навколо", але тут він визнає Керенському рацію, твердячи, що це була трагедія, яка гальмувала організацію української армії.

В кінці вересня Кедровський був на „Демократичній нараді" у Петрограді, скликаній з ініціятиви Всеросійського Совєту Солдатських і Робочих Депутатів. Мали дебатувати принципи всеросійської влади. Нарада показала кволість російських демократичних сил і їх гостру ворожість до домагань інших національностей.

Книжка закінчується згадкою про „З'їзд Народів" у Києві 21-28 вересня, який ухвалив, що Росія має бути федеративною демократичною республікою.

**

Другий том спогадів Кедровського „1917 рік" освітлює події від жовтня 1917 року. Ці спогади були друковані в „Свободі" в кінці 1920-их років. Пізніше їх В. Кедровський дещо відредаґував, і тепер вони мають вийти окремою книжкою у видавництві „Українського Голосу" в Канаді.

Спогади, що я їх прочитала в першій редакції, приголомшують. В уяві постає страшна картина хаосу, розбурхані маси, сітка аґентури і провокацій, політичний примітивізм, недосвідченість в адміністративній роботі людей, що прийшли до влади, безпомічність людей доброї волі, жертвенність ідеалістів. Події, як пише Кедровський, „неслися вихром, який усе переплутував, крутив, сплітав докупи і в загальній хаотичній масі усе ніс вперед".

(Далі буде).

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ГЕРМАНЮК

(Закінчення зі стор. 1-ої)

(Закінчення зі стор. 1-ої)

квах. Він згадав, що Українська Католицька Церква не має права скликати Синоди українських католицьких єпископів. Він сказав, що Східня Конгреґація не визнала Синоду, який відбувся в Римі минулого року та в якому взяли участь майже всі українські католицькі єпископи. Митрополит сказав, що в Римі одержано відповідь, що Верховний Архиєпископ Української Католицької Церкви не має ні одного єпископа на території під його юрисдикцією в Україні і тим самим не має права скликати Синод. Митрополит в дальшому сказав, що підписане всіми ієрархами Української Католицької Церкви прохання про створення патріярхату зустрілося в Римі з такою самою відмовою виключно на леґальній і технічній базі. Він сказав, що ця ситуація викликала замішання і невдоволення серед українських католицьких мирян, що в результаті призвело до демонстрацій для підтримки вимог щодо створення патріярхату.

Архиєпископ Германюк сказав, що минулого квітня Церква схвалила новий закон, який дозволяє Східнім Церквам вважати за єпископів свого патріярхату з-поза їх території. Але нового закону не застосовано до Української Католицької Церкви. „Коли ж Українська Католицька Церква запитувала, чому того нового закону до неї не застосовано, то не одержала жадної відповіді" — сказав Митрополит.

Архиєпископ закликав усіх католиків бути справжніми католиками та допомагати і зрозуміти, що екуменічна єдність направду потрібна, але така, що давала б індивідуальну і відповідальну волю різним секторам Католицької Церкви" — закінчує своє повідомлення „Поступ".

Успішним бенкетом започатковано збірку

(Закінчення зі стор 1-ої)

мо розвинути й інші дисципліни — літературу, історію культури. Як приватна установа, Чикаґський Університет, принаймні напочатку, потребує зовнішньої фінансової допомоги. В майбутньому, якщо курси вкажуться успішними, українські фонди напевно будуть пропорційно доповнені власними університетськими фондами.

Професор Станкєвіч вітає ініціятиву українського жіноцтва, підтриману студентами, головно Українським Студентським Клюбом з Університету Чикаго і вірить, що це добрий початок українознавчих студій в сутані, яку він репрезентує.

На дальшу програму цього бенкету склалися мистецькі виступи молоді. Студентка Наталка Пилип'юк із Університету Норт-Вестерн продеклямувала поезію „Мова" М. Рильського. Студентка середньої школи Марта Городиловська виступила з трьома балетними точками: стилізовані українські танки „Мої нові черевички" і „Шумка" (аранжування Цепинського, музичне оформлення О. Покорної) та „Сибоней румба".

Христина Романа Липецька, меццо-сопрано з Дітройту, у двох виступах виконала українські пісні („Жита", „Осіння троянда" та „Рідна мати моя") й арії із італійських та французьких опер (Доніццеті, Россіні, Бізе). Виступ обох мисткинь були на високому рівні та становили прекрасне оформлення цієї висококульзоней румба".

Крім великого вкладу праці голови Окружної Ради Л. Шандри, яка була душею організаційного комітету, багато причинилася до успіху Віра Боднарук, пресова референтка і сама докторантка славістики при Чикаґському Університеті. Так само віддано працювали голови і представниці Відділів СУА, які причинилися до того, що бенкет Союзу Українок на користь студій україністики був одною з найуспішніших імпрез українського Чикаґо за останній сезон. Понад 4,000 долярів придбано із цього бенкету, що покриє більше як рік студій. Очікують, що крім студентів українців, насамперед впишуться на українську мову студенти славістики, які працюють для маґістерських і докторських дипломів.

Чикаґська університетська бібліотека має найбільшу на Середньому Заході колекцію україністики. Заходами катедри славістики та у співпраці із Союзом Українок відбудеться п'ятитижнева виставка української книги у відділі рідких книг бібліотеки. Відкриття виставки передбачено на 28 березня. Її оформленням займається з рамені університетської бібліотеки Ганна Черінь, працівниця славістичного відділу бібліотеки. Це буде взагалі перша виставка в бібліотеці, присвячена книзі одного слов'янського народу. Крім книг з місцевої колекції, будуть виставлені деякі рідкі видання, позичені з інших бібліотек Америки й Канади.

КВІТ ПАПОРОТІ

балет-казка в двох діях

Музика — ДАНКЕВИЧ-КИРЕНКО

У ВИКОНАННІ УЧНІВ

Балетної Школи

РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ

Під патронатом ВІДДІЛУ УККА в НЮАРКУ, Н. Дж.

Неділя, 21-го березня 1971 року

о годині 3-ій по пол.

Symphony Hall

1020 Broad Street, Newark, N.J.

Постановка, хореографія

РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА

Музичне оформлення і супровід

ОЛЕГ ЛЕВИЦЬКИЙ

Декорації і проєкт костюмів —

ВОЛОДИМИР БАЧИНСЬКИЙ

Реквізити —

ОЛЕНКА БОГАЧЕВСЬКА

В БАЛЕТІ БЕРЕ УЧАСТЬ ПОНАД СТО МОЛОДИХ ТАНЦЮРИСТІВ.

КВИТКИ В ПЕРЕДПРОДАЖУ ДО 14-го БЕРЕЗНЯ:
НЮАРК — Бамбергер, „Салямандер" тел. 374-5768, „Базар" тел. 374-6446, „Дніпро" тел. 373-8783.
НЮ ЙОРК — „АРКА" і „ЕКО".
ВИПАНИ — пані О. Кусий тел. 887-3426.
КАРТЕРЕТ — пані Р. Теребецька тел. 541-5534.
САВТ БАВНД БРУК — С. Бавнд Брук Монументс тел. 246-0549.
ПАССЕЙК — „Українська Січ" тел. 472-2303.
ДЖЕРЗІ СИТІ — пан Д. Дидик тел. 795-0405.
ТРЕНТОН — Крамниця „Базар" тел. 392-0306.
ЕЛІЗАБЕТ — Крамниця Іванціва тел. 352-7355.
Від 14-го березня ТІЛЬКИ при касі театру Symphony Hall, 1020 Broad St., Newark, N.J.

ЧИСТИЙ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ДОБРОДІЙНІ ЦІЛІ.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
ВІДДІЛ ДЖЕРЗІ СИТІ

запрошує Шановне Громадянство взяти участь

у СВЯТІ на пошану ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

що відбудеться

в неділю, 14-го березня 1971 року

о год. 4-ій по пол.
у ВЕЛИКІЙ ЗАЛІ УНДому, 96 Фліт вул.
ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ:

Святочне Слово — проф. В. Завитневич; Пісні у виконанні дівочого хору „Сшан-Зілля" — диригент В. І. Садовський, акомп. В. Білинський, адміністратор Євген Накопечний; Ганця Дидик — рецитація; декламації.

УВАГА! УВАГА!

АЛЛЕНТАВН, НОРТГЕМПТОН, РЕДИНҐ, ІСТОН й ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 14-го березня 1971 р.

о годині 3-ій по полудні

відбудуться

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

в залі УКЦеркви св. Івана Хрестителя
1343 Нюпорт Аве., Нортгемптон, Па.

До участи в зборах запрошується всіх Відділових урядовців і конвенційних делеґатів таких місцевостей:

Рединґ — 48, Аллентавн — 147 і 151, Нортгемптон — 44 і 318, Бетлегем — 47 і 288, Істон — 137 і 438, Палмертон — 369, Бат — 95.

В зборах візьмуть участь:

ПЕТРО ПУЦИЛО — головний касир
СТЕПАН ГАВРИШ — головний радний і обласний організатор

ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:

Анна Гарас, голова — Дмитро Мушастий, касир — Григорій Працик, секретар

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
Округи Балтимор, Вашинґтон
і Річмонд, Ва.

повідомляє, що

в суботу, 20-го березня 1971 року

в домівці ТОВАРИСТВА „САМОПОМІЧ"
при 239 Савт Бродвей в Балтиморі, Мд.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ОКРУГИ

До участи в зборах запрошується всіх відділових урядовців і конвенційних делеґатів Відділів з таких місцевостей:

Річмонд — 34, Вашинґтон — 15, Балтимор — 148, 320 і 337, Куртис Бей — 55, 81 і 290, Берлін — 260.

У ЗБОРАХ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ:

ЯРОСЛАВ ПАДОХ — головний секретар та
СТЕПАН ГАВРИШ — головний радний і обласний організатор.

Збори попередить

КОРОТКИЙ СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ВИШКІЛ

який відбудеться в тім самім приміщенні.

До участи в ньому запрошується Відділових урядовців та всіх охочих працювати для УНСоюзу. Участь секретарів і конвенційних делеґатів в Зборах і вишколі — обов'язкова!

Початок курсу: 2-га година по полудні
Початок зборів: 5-та година по полудні

Емануїл Притула, гол. — Михайло Хома, секр.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в дні 9-го березня 1971 р. померла в Ню Йорку наша Найдорожча

бл. п. ДАРІЯ з ГУТОВИЧІВ

ПЕТРІНА

ПАРАСТАС відправиться о год. 8-ій веч. в п'ятницю, 12-го березня 1971 р. в похоронному заведенні П. Яреми в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОН в суботу, 13-го березня 1971 р. о год. 8:30 ранку з того ж похоронного заведення до української католицької церкви св. Духа в Бруклині (5-та вул. Північ), а по Службі Божій на Gate of Heaven цвинтар в Mt. Pleasant, N.Y.

В глибокому смутку —

РОДИНА в Америці й Україні

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ

бл. п. проф. ІВАНА МИХАЛЬЦЕВИЧА

буде відслужена

в понеділок, 15-го березня 1971 року

в год. 7-ій веч.
в церкві св. ВОЛОДИМИРА й ОЛЬГИ
в ЧИКАҐО, Ілл.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

Після Богослуження відбудуться

ЖАЛІБНІ СХОДИНИ

ДЛЯ ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ПОКІЙНОГО
в ДОМІ СУМА (2457 W. Chicago Avenue)

Про участь Родини, Приятелів і Співтоваришів громадської праці та Знайомих просить

Дружина АННА і ДІТИ

БРИДЖОВИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

За ініціятивою кількох ентузіястів бриджової гри, зачав знову діяти бриджовий клюб в Ню Йорку.

Перша сесія гри в „дуплікат бридж" відбулася в суботу, 6-го березня 1971 р. в приміщенні Українського Народного Дому. Участь в грі, що відбулася за системою Говеля, взяло участь 14 осіб (7 пар). Три пари, що здобули перші місця: О. Гентіш і М. Венгринович, Іван Решетуха і д-р Михайлів, інж. Юрій Артемишин і д-р Володимир Заньків (по 21 точок).

В дальшому плянується зголосити бриджовий клюб до Американської Ліґи Гри в Контрактовий Бридж з офіційною реєстрацією так зв. здобуття „Мастер пунктів".

На весняний сезон плянується зустрічі кожного тижня, в суботи, год. 7-ма веч. в УНДомі в Ню Йорку.

В кожній зустрічі є предвиджені нагороди для 3-ох перших пар.

ВСІХ ПРИХИЛЬНИКІВ ВРИДЖОВОЇ ГРИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ ДО УЧАСТИ.

В ДРУГУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Дорогого МУЖА

бл. п.
ТЕОДОСІЯ НОСІЄВИЧА

який відійшов у Вічність в Чикаго дня 19 березня 1969 р.
буде відправлена

в суботу, дня 20-го березня 1971 року

в годині 9-ій рано

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

1. В Православнім Катедральнім Соборі св. князя ВОЛОДИМИРА, 2238 Захід Кортез вулиця, ЧИКАҐО, Ілл.
2. В Церкві-Пам'ятнику в БАВНД БРУКУ, Ню Джерзі.
3. В Православній Церкві ВСІХ СВЯТИХ, 206 Схід 11-та вулиця, Ню Йорк, Н. Й.

Прошу Приятелів і Знайомих помолитися за упокій Його Душі.

ЄВГЕНІЯ НОСІЄВИЧ

Увага! Увага!

Великий Ню Йорк!

82-ий ВІДДІЛ СУА
на Бронксі, Н. Й.
при співучасті
ОПЛДМ ім. Л. ГЛІБОВА
та
РЕДАКЦІЇ „ВЕСЕЛКИ"

Дня 28-го березня 1971 року

о год. 5-ій вечора
в залі Пластового Дому, 144 2-га Авеню
НЮ ЙОРК, Н. Й.

— відбудеться —

ВЕЧІР ПОЕТА і ПИСЬМЕННИКА РОМАНА ЗАВАДОВИЧА

З НАГОДИ
50-РІЧЧЯ ЙОГО ТВОРЧОЇ ПРАЦІ

Участь в програмі беруть:

редактор „Веселки" — В. БАРАҐУРА, голова Представництва ОПЛДМ на Америку, поет Л. ПОЛТАВА, письменниця ДІМА, ЧЛЕНКИ 82-го ВІДДІЛУ і МОЛОДЬ

ОБ'ЄДНАННЯ МИСТЦІВ-УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

17-та ЗБІРНА ОБРАЗОТВОРЧА ВИСТАВКА

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:

М. Анастазієвський, П. Андрусів, Г. Бобрицький, Б. Божемський, Я. Вижницький, Н. Войновська, Л. Волинська-Горпяткевич, С. Гнатченко-Костур, Я. Гніздовський, Х. Головчак-Дебаррі, Н. Горбач, Л. Гришан-Сушків, О. Грищенко, Л. Гуцалюк, Я. Ґеруляк, А. Дідух, Б. Доманик, С. Зарицька, І. Зелик, Ю. Колесар, Е. Козак, Ю. Козак, Я. Козак, Е. Курилович-Чапельська, М. Ласовська, В. Ласовський, Ж. Ласовський, Г. Мазепа, Ю. Матушевський, П. Мегик, М. Мирош, М. Мороз, Л. Морозова, Я. Паладій, В. Панчак, С. Пастухів, Б. Пачовський, І. Петренко-Федишин, Б. Савчук, С. Савчук, Т. Д. Савчук, Я. Самійло, В. Сімиців, Я. Стадник, С. Сурмач, Б. Титла, К. Трохименко, Н. Тулик, І. Федешишин, П. Холодний, М. Черешньовський, М. Чуласвський, Д. Шолдра, К. Шонк-Русич, Т. Шумилович, М. Шуст, І. Шухевич.

Ґалерія Літературно-Мистецького Клюбу в Ню Йорку, Н. Й.

149 — 2nd Avenue

Відкриття в неділю, 14 березня 1971, год. 1-ша по пол.

Виставка відкрита від 14-28 березня вкл., у п'ятниці від 6-8 год. по пол. та в суботи і неділі від 1-8 по пол.

НЕДІЛЯ,
14-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.
Год. 2-га по пол.

Фінальні Футбольні Змагання Стейту за Аматорську Чашу Америки

Площа
SPORTFRIEND OVAL
WAYNE, N.J.

„Чорном. Січ" — German-American Kickers
Нюарк — Трентон

Передзмаг о год. 12:30 по пол.

„Чорноморська Січ (учні) — Fairlawn (учні)

КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
в Клівленд, Огайо

повідомляє, що

в неділю, 21-го березня 1971 року

о годині 3-ій по пол.
в приміщенні
ШКОЛИ СВ. ЙОСАФАТА
при 5720 State Road, Parma, Ohio

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, Відділові Делеґати та Урядники таких Відділів УНСоюзу:

Клівленд — 102, 112, 222, 240, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364; Колумбус — 18; Лейквуд — 108; Акрон — 180, 295; Лорейн — 50, 238.

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

1. Звіти Окружної Управи.
2. Доповіді:
   ВОЛОДИМИР СОХАН, заступник головного предсідника і рекордовий секретар,
   ЄВГЕН РЕПЕТА, гол. радний і обласний організатор.
3. Вибір Окружної Управи.
4. Прийняття пляну праці.

Запрошується всіх Членів УНСоюзу до участи в Зборах.

Михайло Н. Молеський, голова

Тарас Шмагала, гол. рад. — Богдан Футей, гол. рад.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями та Комбатантами УГА, що дня 8-го лютого 1971 р. в Україні відійшов у Вічність, проживши 80 років, наш Найдорожчий БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІД

бл. п. о. ВОЛОДИМИР

ДЕМЧУК

б. капелян-майор УГА, крилошанин Львівської Архидієцезії, останньо парох с. Галичанова, пов. Городок Яґайлонський, 11-літній в'язень Воркути.

ПОХОРОНИ відбулися 10-го лютого 1971 р. на Янівське кладовище у Львові. Приятелів і Знайомих Покійного просимо про молитви за спокій Його Душі.

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЙОГО СМЕРТИ
буде відправлена в церкві СВ. ЮРА при 7-ій вул. в НЮ ЙОРКУ,
в СУБОТУ, 20-го БЕРЕЗНЯ 1971 р. о год. 8:30 ранку.

Горем прибиті:

МАРІЯ — дружина в Україні
ДАРІЯ СТЕПАНЯК — донька з мужем РОМАНОМ, дітьми і внуками
Син і дві Доньки з родинами в Україні
та ближча і дальша Родина в Америці, Канаді й Україні

Замість квітів на далеку, дорогу могилу, Родина Степаняків складає 100.00 долярів на „Церкву в Потребі".

РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНА ВИСТАВКА

17-та збірна виставка Об'єднання Мистців Українців в Америці, відкриття якої відбудеться в Ню Йорку в неділю 14 березня, присвячена пам'яті Лесі Українки, буде репрезентаційною не тільки тому, що там виступають з своїми творами деякі автори, що мають коло 70 років, і також такі, які мають 20-30 років. Репрезентовані там теж члени ОМУА, кандидати в члени і не-члени, крайові і позакрайові гості. Учасниками є такі, які виставляли вже свої твори на всіх попередніх 16-ох виставках ОМУА, чи на більшості з них, і на багатьох-багатьох інших індивідуальних і збірних показах образотворчого мистецтва, себто мистці старшої і середньої ґенерацій, які вже ввійшли в історію українського мистецтва. Але виступлять тут також „дебютанти", такі талановиті молоді чоловіки й жінки, які вперше зважились виставити свої твори.

Однак усе це тільки формальна сторінка виставки. Сутнім моментом є її зміст, її рівень, її мистецька вартість. І власне тут виявиться її репрезентаційний характер. Внаслідку суворого підходу жюрі до зголошених на виставку творів ця нова виставка буде більш-менш збалянсована, себто — не буде таких великих різниць у мистецькій вартості творів, як бувало на деяких попередніх виставках ОМУА. Очевидно, серед поверх 100 творів не можуть всі стояти на тому самому рівні, але не буде таких яскравих розбіжностей, як інколи бували. І тепер теж будуть образи, що їх вартість підносить сам підпис: Анастазієвського, Андрусева, Божемського, Гніздовського, Грищенка, Гуцалюка, Зарицької, Колесара, Мазепи, Мегика, Мироша, Мороза, Морозової, Холодного, Шолдри, — і до того списка можна б добавити й інші імена відомих мистців із старшої і середньої ґенерації, які вибачать, що їх тут не названо. Але є такі, які вперше виступають в ОМУА, чи повернулись після довгих років відсутности та які напевне звернуть на себе увагу своїм неабияким талантом: наприклад Григор Бобрецький, невідомий у нас професіонал Микола Горбач чи Ярко Самійло. Можна буде теж уперше перевірити, чи у творах членів тієї самої родини є взаємні впливи, чи і як кожний з них своїм стилем, технікою, підходом — суверенний. Це ж уперше виступають — батько і два сини Козаки, чоловік, дружина і син Ласовські, батько і дві доньки Савчуки...

На таку виставку складаються, велетенська праця творців-мистців, велика організаційна і технічна робота Об'єднання, добросовісна праця жюрі, і той творчий дух, завдяки якому малярі і скульптори становлять найактивнішу і найпліднішу групу творців української культури у вільному світі.

І. Кедрин

СПОРТ

Редаґує В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — „Блу Стар", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 14-го березня, о год. 3.15 по пол. на грищі Метрополітан Овал у Маспет, Н. Й.

„Тризуб", Філядельфія — „Гелленік", Ню Йорк, мистецькі змагання „Великої Чотирнадцятки" Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 14-го березня, о год. 2-ій по полудні у Філядельфії.

„Чорноморська Січ", Ньюарк — Джерман - Амерікен „Кікерс", Трентон, фінальні змагання стейту Ню Джерзі в грах за аматорську чашу ЗСА відбудуться в неділю, 14-го березня, о год. 2-ій по полудні на грищі „Спортфройнде" в містечку Вейн, Ну Джерзі.

„Крилаті" СУМА Йонкерс — Вест Ню Йорк, мистецькі змагання Першої Дивізії Німецько-Американського Футбольного Союзу відбудуться в неділю, 14-го березня, о год. 2.30 по пол. на грищі Кукс Філд в Йонкерсі, Н. Й.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — ЧЕМПІОН СТЕЙТУ І ВІЦЕ-ЧЕМПІОН СХОДУ

Довер, Н. Дж. 6-го березня. — Вперше в своїй історії „Ч. Січ" здобула звання чемпіона стейту Ню Джерзі і віце-чемпіона Сходу Американської Атлетичної Юнії ЗСА в чоловічому річному турнірі, що відбувся в залі Комюніті Коледжу в Довер, Н. Дж. Цим разом „Ч. Січ" була теж включена вперше до так зв. „павер бракет" — дивізії, великої чвірки(в якій виступали: ІМКА Статен Айленд, ІМКА Вест Сайд, Н. Й. і ІМКА Саміт „А". В другій чвірці „А" кляси були репрезентанти з „Ап Стейт" (Ґлаверсвіл), Ню Гейвен, Гаверставн, Пенсильвенія і „Метрос" Н. Дж.

Не зважаючи на дуже несприятливий календарець гор турніру, згідно з яким „Ч. Січ" грала без перерви від год. 9-ої вечором до 2-ої по півночі в півфіналах і фіналах, коли суперники українських відбиванкарів мали відпочинкові перерви, — наші спортовці гідно зарепрезентували українців і здобули заслужений успіх. Змагання в своїй групі розпочала „Ч. Січ" з сильною дружиною ІМКА Вест Сайд. Вони закінчилися ремісовим вислідом 1:1 сетів. В черговій зустрічі „Ч. Січ" зазнала поразки від ІМКА Статен Айленд. В ході дальших гор „Ч. Січ" перемогла ІМКА Саміт „А" 2:1 — (Ця зустріч рівночасно зараховувалася за чемпіонат Ню Джерзі). В півфіналі за чемпіонат Сходу ЗСА „Ч. Січ" зустрілася знову із ІМКА Вест Сайт і цим разом елімінувала цього сильного суперника вислідом 2:1 сетів. Після цієї виснажливої гри „Ч. Січ" відбула не менш важливий фінал стейту з відомим клюбом „великанів" „Метрос", в якому наші відбиванкарі перемогою 2:1 сетів осягнули звання чемпіонів Ню Джерзі. І врешті, безпосередньо після цих змагань, „Ч. Січ" відбула свій другий фінал вечора, в якому перемогу здобула більш випочата дружина — ІМКА Статен Айленд вислідом 2:0 сетів. Після цієї зустрічі обом дружинам святочно вручили великі трофеї та пам'яткові відзнаки. Звання чемпіонів „Б" кляси здобули летуни МкҐваєр, що перемогли у фіналі польський клюб „Віслу" з Ґарфільд, Н. Дж.

Склад „Ч. Січі": Б. Домарацький, Н. Олесницький, Л. Кормелюк, Б. Вацлавський, В. Роговський, М. Сітницький, В. Девріс, Р. Гентиш, Я. Дуяль, Т. Кальба, С. Стахів. Тренер Ю. Ставничий, менаджер інж. Б. Гайдучок.

Кінцеві показники вершків табель турніру

Чемпіонат Ню Джерзі

1. **„Чорноморська Січ"**
2. Метрос, Ню Джерзі
3. ІМКА Саміт „А"
4. СК „Вісла", Ґарфільд

Реґіональний чемпіонат Сходу ЗСА

1. ІМКА Статен Айленд
2. **„Чорноморська Січ"**
3. ІМКА Вест Сайд, Н.Й.
4. „Ап Стейт", Н. Й.

„Чорноморська Січ" (юнаки) — ФК Фейрлавн (юнаки) 2:0

В п'ятницю вечором, 5-го березня, юнаки „Ч. Січі" відбули свої останні футбольні змагання сімкового турніру, що проходив в Арморі Петерсону. Завдяки цій останній перемозі наші юнаки остаточно здобули 3-тє місце сімкового сезону і були нагороджені цінним трофеєм. Склад „Ч. Січі": Мавріль, Нагорняк, Кормило, Кузан, Пастушенко, Семенюк, Рудзінський, Сузик. Новим менаджером дружини є Я. Вільчинський.

Бридж

Першунами 16-ої сесії, що відбулася 5-го березня, вийшли знову д-р Д. Стахів і інж. Б. Жук. Завдяки цій новій перемозі обидва згадані „бриджисти" закріпили свої позиції в табелі першостей „Ч. Січі". В першій п'ятці окрім згаданих займають дальші місця: проф. Є. Федоренко ,проф. О. Андрушків і Л. Рудзінський із загального числа 27 учасників. В табелі чемпіонату пар ведуть д-р Д. Стахів — інж. Б. Жук. Дальші місця в першій п'ятці пар займають: інж. А. Лапичак — проф. Є. Федоренко, проф. О. Андрушків — Л. Рудзінський, інж. Б. Гайдучок — інж. А. Лапичак і І. Пеленський — інж. М. Яворський.

Інсталяція Управи

В суботу вечором, 6-го березня, в домівці УСТ „Ч. Січ" відбулася традиційна, 47-ма з черги, інсталяція нової Управи Т-ва. Домівку заповнили по береги члени Т-ва і спортовий актив, яких цим разом забавляли футболісти 1-ої дружини на чолі з талановитим гармоністом С. Касіяненком. Присягу нової Управи перевів найстарший віком член — Т-ва Т. Вислоцький. Інсталяцію проводив секретар „Ч. Січі" П. Мельник. Після присяги до присутніх коротко, але змістовно, промовили новий голова „Ч. Січі" М. Стебельський і референт зовн. зв'язків Є. Чижович.

Ця успішна товариська імпреза закінчилася пізно по півночі прийняттям прибулих з великого відбиванкового турніру нових чемпіонів Ню Джерзі, чоловічої дружини „Ч. Січі".

О. Твардовський

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 14-го БЕРЕЗНЯ 1971 р.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. Збори Т-ва Єдність — 163 Відд. о год. 12-ій дня в домі Горожан, 847 N. Franklin St. Проситься вирівняти чл. вкладки. — С. Филик, фін. секр.

ТАРЗАН, Ч. 6524. Вамбі везе свиню в дарунку Ваві

Під час коли радіопередаточний апарат сотника Дикого Кота подає сиґнали, щоб вислати негайно гелікоптер, старий вождь бонґів Вамбі приготовляється до своєї першої подорожі літаком...

Моя рада старих думає, що я повинен би забрати товсту свиню для свого колишнього приятеля Ваву у батузів. Але...

Але чи молоді батузи не подумають, що коли я привожу дарунок їхньому вождеві — то це знак нашої слабости? Вони ж не знають нашої сили! Що ти думаєш, Тарзане?

Друже Вамбі, візьми для Вави свою соковиту свиню! Він уже довгий час не смакував такого солодкого делікатного м'яса. Леви, що їх вбивають списами молоді батузи, є твердим куском для старого Вави!

Успіх, Тарзане! Гелікоптер надходить!